

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Commirii E Societate Jesu Carminum Libri Tres

Commire, Jean

Lutetiæ Parisiorum, 1678

Ad Eumdem Epistola.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14818

Imbelli obtendens galeam , gens impia quando
 Fas omne abruptit , ferro flammisque refutat
 Crimina , & everfas Divorum ulciscitur aras.
 Interea coelum votis precibusque fatigans
 Poscis opem , ac superos melioribus addere castris
 Sollicitus curas : venient ad signa vocari ,
 Ne dubita , victoque dabunt ex hoste triumphum
 Ferdinande tuis : & quod clementia munus
 Prætulerit , pacem adjungent victricibus armis.
 Hanc pietas , & prisca fides , & casta sequetur
 Relligio. Fugient fraudes , & amica furori
 Hæresis ora regens mendaci turpia larvâ.
 Cumque olim terras senior , te flente , relinquet ,
 Coelestemque animam cognatis inferet astris :
 Tunc Paderæ Amisique jugo devincta sub uno
 Flumina pacatas volvent feliciter undas ;
 Et Ferdinandi læto cum murmure nomen ,
 Insignique ferent Musas trans æquora pompâ.

A D E U M D E M

EPISTOLA.

FERNANDO , patrem patriæ quem libera dixit
 Luppia; cui Franci palmas celeremque triumphum,
 Hermiones victi pacem debere fatentur ;
 Dicere quam mallet Commirius ipse , salutem
 Extremis longe Caletum mittit ab oris.
 Nescio quod tibi me secretis viribus astrum
 Temperat , & ductos per tot discrimina rerum
 Fortunæque animos arcano foedere jungit.
 Namque mihi insolito quatiuntur pectora motu ,

Et

Et mira capti sensus dulcedine gliscunt ;
Forte tuum nostras fando si perculit aures ,
Incurritve oculis sparsum per carmina nomen :
Carmina quæ grati fundunt tibi plurima vates ,
Quæque ipse æternis dignaris credere chartis.
Nec me adeo ceræ capiunt , & scuta vetustis
Oblita imaginibus , titulique , & laudis avitæ
Reliquiæ illustres : nec qui fastigia regum
Te tollit super , atque ipsis cœlestibus æquat
Pontificalis apex , mitræque insigne decorum ,
Et baculus terris pariter metuendus & orco.
Sunt hæc magna quidem , meritis & debita , princeps ,
Dona tuis. Sed non solos fortuna merentes
Adjuvat : & spreta quondam favor ambitioque
Plus virtute valent. Tua denique , non alieni
Quæ sunt juris , amo. Me me rapit igneus ardor
Ingenii , & puro facundia purior anne :
Atque expers fuci , & nativo aspersa lepore
Simplicitas. Qualem tulit ætas aurea vatum :
Cum regeret justis Romanum legibus orbem
Augustus ; Pindi Mæcenas regna teneret.
Sanctius his etiam , & nostro pretiosius ævo ,
Quodque ipse ingenii vel corporis omnibus unum
Muneribus præfers decus , in tua jura volentem
Transtulit : eximius morum nitor , & bona mentis
Sobrietas , pompaque animus non victus honorum ,
Fortunaque sua major , & dignus habere
Quas contemnit opes ; expertaque rebus iniquis
Sæpe fides ; pietasque alto sub pectore fixa ;
Religioque Dei cultum quæ servet & aras ,
Quæque suum Christo melioribus asserat armis
Imperium. Cordi religasti hæc vincula nostro :

L

Quæ renovas, quoties scalpro perfecta fideli
 Effigies oculis sese mirantibus offert;
 Et placida frontis mihi majestate renidens,
 Permittit simul alternum & promittit amorem.
 Ergo ego, quando vetor voces audire loquentis;
 Aspectuque frui, calamo confabulor absens;
 Et desiderii pennis inVectus, amœnos
 Nunc lustro Paderæ fontes, & florea rura
Neuhusii. Musas nunc tecum in valle reducta
 Cantantes, tantoque beatas præside adoro.
 Et juvat auditos imitando reddere cantus,
 Ac similes tentare modos non viribus æquis.
 Nec revocare gradum, carasque relinquere sedes
 Posse putem, Fernande: aurem ni vellat Aquinas
 Austero increpitans vultu, invitumque reducat
 In loca senta situ, & pungentibus horrida dumis;
 Jamque vale: feror ingenti circumdatus umbra;
 Omnis & ex animo Phœbi lux pulchra refugit,

E I D E M

SOTERIA.

*Cum è periculosissimo dysenteria morbo tandem
esset recreatus,*

QUAS superis reddam grates pro munere vitæ
 Ferdinande tuæ? Queis vatum turba piorum
 Mecum aras cumulet donis te sospite sospes,
 Sublato interitura, simulque premenda sepulchro?
 Ipse quidem tanti cum nuntia fama pericli
 Perculit infandis trepidas rumoribus aures:
 Extemplo tenebris sensi per lumina obortis